

İNFERİL ÇİFTLERİN EBEVEYN OLMAYA YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ*

EVALUATING THE OPINIONS OF INFERTILE COUPLES TOWARDS BEING PARENT
Hava ÖZKAN** Zehra Demet ÜST TAŞĞIN*** Ayşe AYDIN**** Ayla KANBUR*****

ÖZ

Amaç: Bu araştırma, infertil çiftlerin ebeveyn olmaya yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan araştırma, Atatürk Üniversitesi Araştırma Hastanesi İnfertilite Polikliniğinde Şubat 2011- Mart 2012 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, belirtilen tarihler arasında Araştırma Hastanesi İnfertilite Polikliniğine eşi ile başvuran çiftler, örneklemini ise; araştırmaya katılmayı kabul eden 112 çift oluşturmuştur. Veriler, literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu ile çiftlerle yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır. Veriler, yüzdeler dağılım ile değerlendirilmiştir. Araştırmaya başlamadan önce, araştırmanın yapılacağı hastaneden izin alınmıştır. Araştırma süresince Helsinki Deklarasyonu Prensiplerine uyulmuş olup, verilerin toplanması için infertil çiftlerden sözlü onam alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan infertil çiftlerden kadınların %40.2'si 26-31 yaş arasında, erkeklerin %57.1'i 30-39 yaş arasında ve %49.1'inin evliliği 1-5 yıl arasındadır. Çiftlerin %33'ünün 6 ay- 2 yıl arasında çocuk istemesine rağmen çocuk sahibi olamadığı, %48.3'ünün 6 aydır infertilite tedavisi aldığı belirlenmiştir. Kadınların %66.1'i, erkeklerin ise %33'ü infertilitenin kimden ve nereden kaynaklandığını bilmediklerini ifade etmişlerdir. Kadınların %57.1'i, erkeklerin ise %66.1'i infertilitenin eşiyle olan sosyal ve duygusal ilişkisini etkilemediğini belirtmişlerdir. İnfertil çiftlerin ebeveyn olmaya yönelik görüşleri incelendiğinde; kadınların %80.4'ü, erkeklerin %75.9'u "Kendi biyolojik çocuğumuza sahip olmak için tedaviye devam etmek" istediklerini belirtmişlerdir.

Sonuç: İnfertil çiftlerin ebeveyn olmaya yönelik görüşlerinin özellikle kendi çocuklarına sahip oluncaya kadar tedaviye devam edecekleri yönünde saptanmıştır. Çiftlerin infertilite tedavisine yönelik olumlu görüşe sahip oldukları, kadınların erkeklerden daha olumlu düşündükleri bulunmuştur.

Anahtar kelimeler: Görüş; infertilite; infertil çift; ebeveynlik

ABSTRACT

Aim: The purpose of this research is to evaluate the opinions of infertile couples towards being parents.

Method: This descriptive research was conducted between February 2011 and March 2012 at the Atatürk University Research Hospital Infertility Polyclinic. While the couples who applied to the Infertility Polyclinic of the Research Hospital between the specified dates create the population, the sample of the study consists of 112 couples who agreed to participate in the research. The data were collected by face-to-face interview technique with the couples through a questionnaire prepared in line with the literature. The data were evaluated through percentage distribution. Before starting the research, permission was obtained from the hospital where the research conducted. During the study, the Helsinki Declaration Principles were followed and verbal consent was obtained from infertile couples to collect the data.

Results: 40.2% of the women among the infertile couples participating in the study were aged between 26 and 31 years; whereas 57.1% of the men were in the age group of 30-39 years and 49.1% of the couples had a marriage duration of 1 and 5 years. It was found that 33% of the couples wanted to have a child between 6 months and 2 years but they could not and 48.3% were receiving infertility treatment for 6 months. 66.1% of women and 33% of men stated that they did not know from whom and where infertility originated. 57.1% of women and 66.1% of men stated that infertility did not affect their social and emotional relationship with their spouse. When the opinions of infertile couples toward being parent were examined, 80.4% of the women and 75.9% of the men stated that they wanted to "carry on the treatment in order to have their own biological child".

Conclusion: The opinions of infertile couples toward being parent revealed that they will continue treatment especially until they have their own children. It was found that the couples showed a positive opinion toward infertility treatment and the women thought more positively than men.

Keywords: Infertility; infertile couple; parenthood; opinions

**Doç. Dr. Atatürk
Üniversitesi Sağlık Bilimleri
Fakültesi, Ebelik Bölümü
Erzurum/ Türkiye.

 0000-0001-7314-0934

***Dr. Öğr. Üyesi, Atatürk
Üniversitesi Sağlık Bilimleri
Fakültesi, Ebelik Bölümü
Erzurum/ Türkiye.

 0000-0003-2950-7991

****Dr. Öğr. Üyesi, Atatürk
Üniversitesi Hemşirelik
Fakültesi, Doğum, Kadın
Sağlığı ve Hastalıkları
Hemşireliği Ana Bilim Dalı,
Erzurum/ Türkiye.

 0000-0002-8084-1429

*****Doç. Dr. Atatürk
Üniversitesi Sağlık Bilimleri
Fakültesi, Ebelik Bölümü
Erzurum/ Türkiye.

 0000-0003-4086-4244

Yazışma Adresi:

Ayşe AYDIN
e-posta: aysea@atauni.edu.tr

Gönderim Tarihi: 11
Haziran 2020
Kabul Tarihi : 17 Aralık
2020

*Bu çalışma 5-8 Mart 2014
tarihinde Erzurum'da
Palandöken Kadın Doğum
Kongresi'nde poster bildiri
olarak sunulmuştur.

Atf için (How to cite): Özkan H, Üst Taşğın ZD, Aydın A, Kanbur A. İnfertil Çiftlerin Ebeveyn Olmaya Yönelik Görüşlerinin Değerlendirilmesi. Ebelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi 2020;3(3):158-165.

GİRİŞ

İnsan neslinin devamlılığının sağlanmasında ve toplumun beklentilerine uygun bireyler yetiştirilmesinde aile büyük önem taşır (Yanikkerem ve ark. 2008). İnfertilite, aile ve toplum sağlığını ilgilendiren önemli sorunlardan birisidir. İnfertilite, çocuk isteyen çiftler için stresli bir olay ve çiftlerin ilişkilerini yıpratıcı bir durumdur (Demirci 2001). Yaşamı tehdit eden bir hastalık olmamasına rağmen, insan yaşamının gelişimsel açıdan beklendiği bir yaşantısı olan anne baba olamama durumu, hem bireysel hem de toplumsal açıdan önemli etkileri olan bir kriz olarak değerlendirilmektedir (Burns 2007).

İnfertilite en az bir yıllık korunmasız cinsel ilişki olmasına rağmen, gebeliğin oluşmaması olarak tanımlanır (Monga ve ark. 2004; Kavlak 2008; Ender Yumru ve Öndeş 2011; Altuntuğ ve ark. 2012; Sezgin ve Hocoğlu 2014). Dünyada her on çiftten birinde infertilite ile ilgili sorun yaşandığı belirtilmektedir. Hemen her toplumda çocuk sahibi olmak, yetişkin kimliği ve evlilik/aile yapısı üzerindeki en temel belirleyicilerden biri olarak ele alınmaktadır (İlerisoy 2015). Evlilik ve aile kurumunun amacı olarak algılandığı için; çiftler için çocuk sahibi olmak biyolojik, psikolojik, sosyal ve kültürel bir gereksinim olarak kabul edilmektedir. Bu durum; hem toplumun kültürel olarak çifte yaptığı psikolojik baskı, hem de yetiştirme tarzı olarak çocukluktan itibaren anne-baba olmak üzere rol üstlenen çiftin beklentisinden kaynaklanır (Sezgin ve Hocoğlu 2014). Çocuğun olmadığı durumlarda benlik eksik/kusurlu olarak görülmekte, bu durum bireylerin depresyondan kaygıya kadar çeşitli şekillerde ruhsal sorunlar yaşamalarına neden olabilmektedir (İlerisoy 2015).

Çiftler, infertiliteyi hayatlarındaki en stresli durum olarak tanımlamaktadırlar (Kırca ve Pasinlioğlu 2013). Çiftler için infertilite kronik bir stres sebebi olurken, tedavi ve bekleme süreci ise çiftlerde akut stres durumunu meydana getirmektedir (Darwiche et al. 2013). Ayrıca çiftleri bir listede bekleyen olmak, üreme ve cinsel performansının bir laboratuvarında değerlendirilmesi, tedavi yöntemlerindeki etik ve ekonomik zorlamalar ve her denemenin sonucunun belirsiz olması streslerinin devam etmesine neden olmaktadır (Sundby 1999). İnfertilite, ailenin üretkenliğini tehlikeye atması ve ailenin genişlemesini engellemesi nedeniyle kuşaklararası bir gelişimsel aile krizi olarak ele alınmaktadır (Seymenler ve Siyez 2018). İnfertilitenin stres yaratıcı etkisi; sosyal, kültürel

baskılardan kaynaklanıyor gibi görünse de, ana sebep infertil çiftlerin çocuk sahibi olmaya yüklediği anlamdır (Sezgin ve Hocoğlu 2014). Kadının ve erkeğin infertiliteye yüklediği anlam; psikolojik tatminsizlik (analık içgüdüsünün karşılanamaması-baba olamama), kendini toplumdan soyutlanmış hissetme, sosyal rol eksikliği (anne, kayınvalide, baba, kayınpeder), sosyal güvence azlığı (yaşlanınca bakacak kimse olmaması), yalnız kalma olarak sayılabilir (Sezgin ve Hocoğlu 2014).

Çiftler için çocuk sahibi olamama durumunda; engellenme duygusu, toplum içinde anne baba rollerini yani ebeveynliğini yerine getirememesi gibi ortak duygular yaşanabilmektedir (Yanikkerem ve ark. 2008). Kadın için annelik, kadın hayatında birincil rol olarak görülmektedir. Diğer yaşam rolleri ve beklentiler ne olursa olsun her kadından bu rolü yerine getirmesi beklenmektedir (Beji ve Kaya 2012). Kadının anne kimliğine kültürel açıdan sıklıkla vurgu yapıldığı için, çocuk sahibi olamayan kadınlar erkeklere göre daha zorlayıcı deneyimler yaşamaktadırlar. Bununla birlikte eğitilmiş olmak, meslek sahibi ve çalışıyor olmak, kendi ifadeleriyle infertiliteyle başa çıkmada bir “B planı” olarak işlev görmekte ve kadını güçlendirmektedir (İlerisoy 2015). Ebeveynlik, yaşamın önemli gelişimsel basamaklarından olup pek çok kültürde gebelik ve ebeveynlik, yaşamın önemli olaylarından biri olarak görülmekte ve üreme konusundaki yetersizlik sıklıkla sosyal bir damga yaratmaktadır (Taşçı ve ark. 2008). İnfertil çiftler için özlem duyulan çocuk, her eşin idealize edilmiş bölümlerini temsil eden ideal bir çocuk haline gelmekte ya da çocuğa sahip olamamanın nedeni bireyin kendi ya da eşinin olumsuz bir özelliği (ya da hatası) olarak algılanabilmektedir (Seymenler ve Siyez 2018). Ebeveynlik rolünü üstlenemeyen kişi kendini erişkin kimliği kazanamamış olarak hisseder (Sezgin ve Hocoğlu 2014). Anne-babalar toplumsal cinsiyet rollerini ve sosyal normları çocuklarına daha doğdukları andan itibaren iletirler (örneğin küçük çocuklara doğrudan annelik ve babalık rolleri ile ilgili oyuncaklar verilmesi). Bu kültürel aktarımlarla yetişen bireyler için ise infertilite, kadınlar için toplumun annelik beklentisini karşılayamamak, erkekler için de kültürün tanımladığı erkeklik yeteneğini gösterememek anlamına gelebilir (Karaca ve Ünsal 2012). Toplumsal açıdan sosyal normlarını yerine getiremeyen bireyler olarak algılanan infertil

çiftlerin, ebeveyn olma konusundaki görüşleri önemlidir.

Bu araştırma, infertil çiftlerin ebeveyn olmaya yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırmanın Yeri ve Zamanı:

Tanımlayıcı nitelikte olan araştırma, Atatürk Üniversitesi Araştırma Hastanesi İnfertilite Polikliniğinde Şubat 2011- Mart 2012 tarihleri arasında yapılmıştır.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi:

Araştırmanın evrenini, belirtilen tarihler arasında Araştırma Hastanesi İnfertilite Polikliniğine eşi ile başvuran çiftler, örneklemini ise; araştırmaya katılmayı kabul eden 112 çift oluşturmuştur.

Veri Toplama Araçları: Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu kullanılmıştır (Kavlak 2008; Altuntug ve ark. 2012; Sezgin ve Hocooglu 2014).

Anket Formu: Çiftlerin demografik özellikleri, infertiliteye yönelik durumları ve ebeveyn olmaya yönelik görüşlerini değerlendiren sorulardan oluşmuştur.

Verilerin Toplanması: Çiftlerle yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak veriler toplanmıştır.

Verilerin Değerlendirilmesi: Araştırma verilerinin analizinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Veriler, yüzdelik dağılım ile değerlendirilmiştir.

Araştırmanın Etik Yönü:

Araştırmaya başlamadan önce, araştırmanın yapılacağı hastaneden izin alınmıştır. Araştırma süresince Helsinki Deklerasyonu Prensiplerine uyulmuş olup, verilerin toplanması için infertil çiftlerden sözlü onam alınmıştır.

Araştırma verilerinin toplanması esnasında çiftlere araştırma hakkında bilgi verilerek "Aydınlatılmış Onam" ilkesi, araştırmaya katılıp katılmama konusunda özgür oldukları belirtilerek "Özerkliğe Saygı" ilkesi, araştırmaya katılan çiftlere bilgilerinin gizli tutulacağı belirtilerek "Gizlilik ve Gizliliğin Korunması" ilkesi yerine getirilmiştir.

BULGULAR

Çalışmaya katılan infertil çiftlerden kadınların %40.2'si 26-31 yaş arasında, %62.5'i ilkökul mezunu ve %83.9' u ev hanımıdır.

Erkeklerin %57.1'i 30-39 yaş arasında, %33'ü ilkökul mezunu ve %95.5'i çalışmaktadır. İnfertil çiftlerin %56.2'si il merkezinde yaşamakta, %49.1'inin evliliği 1-5 yıl arasındadır.

Çiftlerin %33'ünün 6 ay-2 yıl arasında çocuk istemesine rağmen çocuk sahibi olamadığı, %48.3'ünün 6 aydır infertilite tedavisi aldığı belirlenmiştir. İnfertil çiftlerden kadınların %55.4'ünün, erkeklerin %53.6'sının aldığı tedavi yöntemlerini bildiği, kadınların %66.1'i, erkeklerin ise %33'ü infertilitenin kimden ve nereden kaynaklandığını bilmediklerini ifade etmişlerdir. Çalışmaya katılan kadınların %90.2'si, erkeklerin %92.0'si infertilite tedavisi alırken duygusal açıdan sıkıntılarını gidermek için profesyonel yardım almadığını ve kadınların %57.1'i, erkeklerin ise %66.1'i infertilitenin eşiyle olan sosyal ve duygusal ilişkisini etkilemediğini belirtmişlerdir.

Tablo 1. İnfertil Çiftlerin Tanıtıcı Özelliklerinin Dağılımı

Özellikler	Sayı	%
Kadının Yaşı		
20-25 yaş	24	21.4
26-31 yaş	45	40.2
32-37 yaş	25	22.3
38 yaş ve üzeri	18	16.1
Erkeğin Yaşı		
20-29 yaş	21	18.8
30-39 yaş	64	57.1
40-49 yaş	22	19.6
50 yaş ve üzeri	5	4.5
Kadının Eğitim Düzeyi		
İlkökul	70	62.5
Ortaokul	10	8.9
Lise	14	12.5
Üniversite	18	16.1
Erkeğin Eğitim Düzeyi		
İlkökul	37	33.0
Ortaokul	16	14.3
Lise	32	28.6
Üniversite	27	24.1
Kadının Çalışma Durumu		
Çalışıyor	18	16.1
Çalışmıyor	94	83.9
Erkeğin Çalışma Durumu		
Çalışıyor	107	95.5
Çalışmıyor	5	4.5
Yaşanılan Yer		
Köy	19	17.0
İlçe	30	26.8
İl	63	56.2
Evlilik Yılı		
1-5 yıl	55	49.1
6-10 yıl	33	29.5
11-15 yıl	11	9.8
16 yıl ve üzeri	13	11.6

Tablo 2. İnfertil Çiftlerin İnfertiliteye Yönelik Durumlarının Dağılımı

Özellikler	Sayı	%			
İsteddiği halde çocuk sahibi olamama süresi					
6 ay-2 yıl	37	33.0			
3-4 yıl	20	17.9			
5-6 yıl	22	19.6			
7 yıl ve üzeri	33	29.5			
İnfertilite tedavisi alma süresi					
6 ay	54	48.3			
1 yıl	15	13.4			
2 yıl	10	8.9			
3 yıl	7	6.2			
4 yıl ve üzeri	26	23.2			
		Kadın		Erkek	
		Sayı	%	Sayı	%
Alınan tedavi yöntemlerini bilme durumu					
Biliyor	62	55.4	60	53.6	
Bilmiyor	50	44.6	52	46.4	
İnfertilitenin kimden veya nereden kaynaklandığını bilme durumu					
Biliyor	38	33.9	75	67.0	
Bilmiyor	74	66.1	37	33.0	
İnfertilite tedavisi alırken duygusal açıdan sıkıntılarınızı gidermek için profesyonel yardım alma durumu					
Aldım	11	9.8	9	8.0	
Almadım	101	90.2	103	92.0	
İnfertilite eşinizle olan sosyal ve duygusal ilişkinizi etkileme durumu					
Etkiledi	48	42.9	38	33.9	
Etkilemedi	64	57.1	74	66.1	

İnfertil çiftlerin ebeveyn olmaya yönelik görüşleri incelendiğinde; kadınların %80.4'ü, erkeklerin %75.9'u "Kendi biyolojik çocuğumuza sahip olmak için tedaviye devam etmek" istediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca çiftlerin "bir

bebek/çocuk evlat edinmek" seçeneği değerlendirildiğinde; kadınların %9.8'i, erkeklerin %8.0'ünün ancak evlat edinebilecekleri belirlenmiştir.

Tablo 3. İnfertil Çiftlerin Ebeveyn Olmaya Yönelik Görüşlerinin Dağılımı

Özellikler	Kadın		Erkek	
	Sayı	%	Sayı	%
Biyolojik çocuğumuza sahip olmak için tedaviye devam etmek	90	80.4	85	75.9
Çocuk sahibi olmadan bir hayatı sürdürmek	11	9.8	18	16.1
Bir bebek/çocuk evlat edinmek	11	9.8	9	8.0
TOPLAM	112	100.0	112	100.0

TARTIŞMA

Bu çalışmada, infertil çiftlerin ebeveyn olmaya yönelik görüşleri değerlendirilmiş, elde edilen bulgular literatür doğrultusunda tartışılmıştır.

Çiftlerin %33'ü 6 ay-2 yıl arasında çocuk istemesine rağmen çocuk sahibi olmadıklarını

ifade etmişlerdir. Taşçı ve ark. (2008) çalışmasında infertil kadınların %60.4'ünün infertilite süresinin 5 yıl ve üzerinde olduğunu belirtmiştir. Altıntop ve Kesgin'in (2018) çalışmasında infertil çiftlerin %50.5'inin infertilite süresinin 1-5 yıl arasında olduğu

bulunmuştur. Bu bulgular araştırma sonuçlarıyla benzerdir.

Çiftlerin %48.3'ünün 6 aydır infertilite tedavisi aldığı belirlenmiştir. Altıntop ve Kesgin (2018) çalışmasında %37.8'inin tedaviye başvurma zamanının son iki yılda olduğunu, %39.4'ünün en az bir kere tüp bebek tedavisi aldığını ve %75'inin de şu an tüp bebek tedavisi gördüğünü belirtmiştir. Çalışma bulgularındaki farklılığın, çiftlerin yaşadığı bölge, kültür ve ekonomik özelliklerinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Kadınların %66.1'i, erkeklerin ise %33'ü infertilitenin kimden ve nereden kaynaklandığını bilmediklerini ifade etmişlerdir. Taşcı ve ark.'nın (2008) çalışmasında kadınlar, infertilite nedeninin %49.3 oranında eşlerinden kaynaklandığını belirtmişlerdir. Altıntop ve Kesgin (2018) çalışmasında %26.7'sinin kadın kaynaklı, %25.1'inin erkek kaynaklı, %13.7'sinin hem kadın hem erkek kaynaklı ve %34.7'sinin açıklanamayan infertilite olduğunu belirtmiştir.

Çalışmaya katılan kadınların %90.2'si, erkeklerin %92.0'si infertilite tedavisi alırken duygusal açıdan sıkıntılarını gidermek için profesyonel yardım almadığını belirtmiştir. Altıntop ve Kesgin (2018) çalışmasında çiftlerin %52.1'inin psikolojik destek almadığını ifade etmiştir. Bunun sebebi, çiftlerin infertiliteyi mahrem bir konu olarak görmelerinden dolayı kendi bedenlerine, evliliklerine bir müdahale gibi algılanacağı düşüncesinden kaynaklanabilir.

Kadınların %57.1'i, erkeklerin ise %66.1'i infertilitenin eşiyile olan sosyal ve duygusal ilişkisini etkilemediğini belirtmişlerdir. Çocuk sahibi olamama her iki cinsi duygusal olarak etkilese de kadınların daha fazla stres ve baskı hissettikleri, anksiyete ve depresyon oranlarının daha yüksek olduğu görülmektedir (Karaca ve Ünsal 2012). Abbey et al. (1995) çalışmasında eşler arası ilişkiyle ilgili olarak karşılıklı sağlanan desteğin evlilik kalitesini olumlu etkilediği ve eşler arası desteğin sağlanamamasının stres ve yaşam kalitesini etkilediğini belirtmiştir. Altıntop ve Kesgin (2018) çalışmasında tedavinin evlilikte sorun

KAYNAKLAR

Abbey et al. Provision and Receipt of Social Support and Disregard: What is Their Impact on The Marital Life Quality of Infertile and Fertile Couples? *Journal of Personality and Social Psychology* 1995;68(3):455–69.

Altıntop İ, Kesgin B. İnfertilite Tedavisi Gören Çiftlerin Kaygı, Psikolojik Dayanıklılık Düzeyleri İle

oluşturduğu düşüncesinin kadınlarda daha fazla olduğu, ancak tedavinin eşler arası ilişkiye yansımaları konusunda cinsiyet açısından bir fark bulunmadığını ifade etmiştir. Bu bulgular araştırma sonuçlarıyla uyumludur.

İnfertil çiftlerin ebeveyn olmaya yönelik görüşleri incelendiğinde; kadınların %80.4'ü, erkeklerin %75.9'u "Kendi biyolojik çocuğumuza sahip olmak için tedaviye devam etmek" istediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca çiftlerin "bir bebek/çocuk evlat edinmek" seçeneği değerlendirildiğinde; kadınların %9.8'i, erkeklerin %8.0'mın ancak evlat edinebilecekleri belirlenmiştir. Bu sonucun, çiftlerin dini inançlarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

İnfertil çiftlerin ebeveyn olmaya yönelik görüşlerinin özellikle kendi çocuklarına sahip oluncaya kadar tedaviye devam edecekleri yönünde saptanmıştır. Çiftlerin infertilite tedavisine yönelik olumlu görüşe sahip oldukları, kadınların erkeklerden daha olumlu düşündükleri bulunmuştur. Bu sonuçlar doğrultusunda; infertil çiftler için gerekli danışmanlık ve desteğin sağlanmasında sağlık çalışanlarına önemli görevler düşmektedir. Toplumun infertiliteye yönelik farkındalıklarını arttırmak için eğitimlerin planlanması önerilebilir.

TEŞEKKÜR

Çalışmamızın veri tabanını oluşturarak çalışmaya katılmayı kabul ettikleri için çiftlere teşekkür ederiz.

ÇIKAR ÇATIŞMASI

Herhangi bir kişi ya da kurum arasında çıkar çatışması yoktur.

YAZAR KATKI

HÖ: Araştırma konusu, makale yazımı ve kritik okuma, ZDÜT: Veri toplama, AA: Literatür tarama ve makale yazımı, AK: İstatistiksel analiz, kritik okuma

Başa Çıkma Stratejileri. *Journal of International Social Research* 2018; 11(55):756-68. <http://dx.doi.org/10.17719/jisr.20185537247>.

Altuntuğ ve ark. İnfertil Çiftlerde Kaygı Düzeyi ve Sosyodemografik Özellikler. *Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi* 2012;7:65-78.

Beji NK, Kaya D. İnfertilitede Birey-Çift ve Grup Danışmanlığı. Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi 2012;9(3):10-14.

Burns LH. Psychiatric Aspects of Infertility and Infertility Treatments. Psychiatr Clin North Am, 2007;30(4):689-716.

Darwiche et al. Couples Resolution of an Infertility Diagnosis Before Undergoing In Vitro Fertilization. Swiss Journal of Psychology 2013;72(2):91-102. Doi: 10.1024/1421-0185/a000102.

Demirci H. İnfertilitenin Çiftler Üzerinde Psikososyal ve Psikoseksüel Etkileri. In: Beji NK, editörler. İnfertilite sorunu, yardımcı üreme teknikleri ve hemşirelik yaklaşımı. İstanbul: Emek Matbaacılık; 2001:104-17.

Ender Yumru A, Öndeş B. İnfertil Çifte Yaklaşım ve İn Vitro Fertilizasyona Doğru Hasta Seçimi, Journal of Academic Research in Medicine 2011;1: 57-60.

İlerisoy M. İnfertilite Tedavisi Gören Bireylerin Duygusal Yaşantıları ve Baş Etme Yöntemleri Üzerine Bir Araştırma. İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimleri Dergisi, 2015;28:143-164.

Karaca A, Ünsal G. İnfertilitenin Kadın Ruh Sağlığı Üzerine Etkileri ve Psikiyatri Hemşiresinin Rolü. Psikiyatri Hemşireliği Dergisi 2012;3(2):80-85.

Kavlak, O. İnfertilite. In: Şirin A, Kavlak O, editörler. Kadın sağlığı. İstanbul: Bedray basın yayıncılık; 2008:332-46.

Kırca N, Pasinlioğlu T. İnfertilite Tedavisinde Karşılaşılan Psikososyal Sorunlar. Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry 2013;5(2):162-78.

Monga et al. Impact of Infertility on Quality of Life, Marital Adjustment, and Sexual Function. Urology 2004;63(1):126-30.

Seymenler S, Siyez DM. İnfertilite Psikolojik Danışmanlığı. Current Approaches in Psychiatry/Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar 2018;10(2):186-197.

Sezgin H, Hocaoğlu Ç. İnfertilitenin Psikiyatrik Yönü. Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry 2014;6(2):165-84.

Sundby L. Sad not to Have Children, Happy to Be Childless: A Personal and Professional Experience of Infertility. Reproductive Health Matters 1999;7:13-9.

Taşçı ve ark. İnfertil Kadınlarda Evlilik Uyumu. Türk Jinekoloji ve Obstetrik Derneği Dergisi 2008;5(2):105-10.

Yanikkerem ve ark. İnfertil çiftlerin yaşadıkları sorunlar ve hemşirelik yaklaşımı. Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi 2008;11(4):112-21.

EXTENDED ABSTRACT

Infertility is one of the important problems concerning family and community health. Infertility is a stressful event for couples who want a child and a condition that worsens their relationship. Infertility is defined as the absence of pregnancy even after at least one year of unprotected sexual intercourse. It is stated that one in ten couples in the world experience problems with infertility. Couples who cannot have children, find themselves insufficient to fulfill the role of society in maintaining their reproduction and lineage. Stress-generating effect of infertility may seem to be caused by social and cultural pressures, however, the main reason is the content that infertile couples relate to having children. In case of not having children for couples; common feelings such as the feeling of being disabled, the inability to fulfill the parental roles, that is parenthood, can be experienced in the society. Parenting is one of the most important developmental stages of life, pregnancy and parenting are seen as one of the most important events of life in many cultures and the inability to reproduce often creates a social branding. The person who cannot take the role of parenting feels as if he / she cannot gain an adult identity. This research was carried out to evaluate infertile couples' opinions towards being parents.

This descriptive research was conducted between February 2011 and March 2012 at the Atatürk University Research Hospital Infertility Policlinic. While the couples who applied to the Infertility Policlinic of the Research Hospital between the specified dates create the population, the sample of the study consists of 112 couples who agreed to participate in the research. The data were collected by using face to face interview technique with the questionnaire form prepared in line with the literature. The data were evaluated with a percentage distribution. Before starting the research, permission was obtained from the hospital where the research conducted. During the study, the Helsinki Declaration Principles were followed and verbal consent was obtained from infertile couples to collect the data.

Among infertile couples participated in the study; 40.2% of women are between the ages of 26-31, 62.5% are primary school graduates and 83.9% are housewives. 57.1% of men are between the ages of 30-39, 33% are primary school graduates and 95.5% are working. While 56.2% of infertile couples live in the city center, 49.1% of their marriage is between 1-5 years. 33% of couples stated that although they wanted children between 6 months and 2 years, they could not have children. In the study of Taşçı et al., 60.4% of infertile women stated that the infertility period was 5 years or more. In the study of Altıntop and Kesgin, it was found that 50.5% of infertile couples had an infertility period between 1 and 5 years. These findings are similar to the results of the study. 66.1% of women and 33% of men stated that they did not know from whom and where infertility originated. In the study of Taşçı et al., 49.3% of the women stated that the cause of infertility was caused by their spouses. In the study of Altıntop and Kesgin, there was 26.7% stated that female origin, 25.1% male origin, 13.7% both female and male origin and 34.7% unexplained infertility.

90.2% of women and 92.0% of men participating in the study stated that they did not receive professional help to relieve their emotional problems while receiving infertility treatment. In the study of Altıntop and Kesgin, 52.1% of the couples did not receive psychological support. The reason for this may be due to the idea that couples perceive infertility as an intimate subject, and that they will interpret as an intervention in their own bodies and marriages. 57.1% of women and 66.1% of men stated that infertility did not affect their social and emotional relationship with their spouse. Although not having children affects both sexes emotionally, it is seen that women feel more stress and pressure, and their anxiety and depression rates are higher. Abbey et al. stated in his study that mutual support in relation to the relationship between spouses positively affects the quality of marriage and that the failure to provide interpersonal support affects stress and quality of life. In the study of Altıntop and Kesgin, it was stated that the idea that the treatment was a problem in marriage was higher in women, but stated that there was no gender difference in the effects of treatment on the relationship between spouses. These findings are consistent with the research results. When the infertile couples' opinions towards being parents are examined, 80.4% of women and 75.9% of men stated that they want to "Continue treatment to have our own biological child". In addition, when the couples' "adopt a baby / child" option is evaluated; it was determined that 9.8% of women and 8.0% of men could only adopt. This result is thought to stem from the religious beliefs of couples.

It has been determined that infertile couples' opinions towards being parents will continue their treatment especially until they have their own children. It was found that couples showed a positive opinion towards infertility treatment and women thought more positively than men. In line with these

results; health professionals have an important role in providing the necessary counseling and support for infertile couples. It may be suggested to plan the trainings in order to increase the awareness of the society towards infertility.